

Redactioneel

Achter het Nieuws

Bossche Bladen is een kwartaaltijdschrift. Of de vraag naar de actualiteitswaarde van Bossche Bladen (zie de enquête) wel relevant is, betwijfel ik. Dan moet je van mening zijn dat een cultuurhistorisch magazijn achter het nieuws aan hoort te hollen. Maar ben je dan als tijdschrift nog bezig met, zoals een docent geschiedenis dit eens uitdrukte, 'het binnenleiden in en bewustmaken van ons collectieve geheugen'. Het geschiedenisonderwijs dat zich zo richt op de directe actualiteit, draagt bij tot historische bijziendheid. Zou dat ook gelden voor Bossche Bladen, wanneer dit een journalistiek product werd? Bossche Bladen, u dus ook, vindt het belangrijk om aan de geschiedenis van dat kleine vlekje op aarde, 's-Hertogenbosch, aandacht te schenken. Om te laten zien dat de stad geen geïsoleerd eiland is, dat achtergronden en de context belangrijk zijn, wil je tenminste een beetje zinnig over de actualiteit meedenken en meepraten. Kennis van het Bossche verleden – en dat kan niet zonder dit verleden in een nationale dan wel internationale context te plaatsen – kan ons bewust maken van bijvoorbeeld de smalle marges tussen cultuur en barbarij of rationalisme en absurditeit. Grote woorden? Misschien moet ik het anders formuleren. Je kunt pas mondig burger zijn als je beseft dat de geschiedenis niet begonnen is toen jij in de wieg lag.

De Put op de Markt staat ter discussie, het Stadhuis houdt de gemoederen bezig. Bossche Bladen praat daar graag over mee. Ook in dit nummer. Vanuit het verleden valt over deze monumenten wel het een en ander te zeggen. Zo waren deze bouwwerken bijvoorbeeld, lang voor dat wij hier rondliepen, symbolen van zelfbewustzijn van een burgerij met een rijk verleden en belangrijk voor een goed leefklimaat. Zo spreken zij ons nog aan. Als je het verleden belangrijk vindt, ben je automatisch betrokken bij het heden. 'Wie te veel stilstaat bij het verleden verliest één oog, wie geen aandacht heeft voor het verleden verliest beide ogen.' (Chaim Potok, ovl. juli 2002, in *De hand van de Golem*).

A.V.

De tekeningen van Miesjel van Gerwen zijn geweldig. 'Ik Beloof Niks! 'Kroniek van 6 jaar modderen in 't Moer' (2002) staat boordevol cartoons waar je om moet grimlachen. Het gemeentelijke cultuurbeleid is een onuitputtelijke bron van vermaak voor de cartoonist. Snel kopen bij Boekhandel Heinen en u krijgt er nog een poster van de burgemeester – Ik Beloof Niks! – bij cadeau (zo lang de voorraad strekt).